

ud paa, at Ordene i § 5, „der ei hører til et anerkjendt Troessamfund“ skulle gaae ud.

Varfod: Det er altsaa med Hensyn til § 6, at jeg vil tillade mig en Forespørgsel til den ærede Ordfører. Der staaer omtrent midt i § 6: „en i dette Stemed af vedkommende Ministerium foreskrevet Formular;“ det Spørgsmaal, jeg vilde tillade mig, var: hvad forstaaes der ved vedkommende Ministerium? Jeg har, uden at nære Mistillid enten til den nærværende eller den tilkommende Cultusminister eller til den nærværende eller tilkommende Justitsminister, frygtet for, at der ved vedkommende Ministerium forståedes Cultusministeriet; forsaavidt dette skulde være Tilfældet maatte jeg have Meget at indvende imod hvad der her staaer. I det Haab derimod, at der derved forståedes Justitsministeriet, har jeg antaget, at der ikke behøvedes at stilles et Endringsforslag, men at maaskee selv den ærede Ordfører vil foranledige, at Ordene ved tredie Behandling blive rettede, saaledes at der i Stedet for vedkommende Ministerium kommer til at staae Justitsministeriet. Det Forslag, som den ærede Formand i dette Sted fik gjorde opmærksom paa, skal jeg lade det beroe ved at anbefale, overbeviist om, at den ærede Forslagsstiller vel vil vide at forsvare det.

Ordføreren: Jeg antager, at vedkommende Ministerium her maa være Justitsministeriet: hvorvidt Justitsministeren vil overlade Formularens Udarbejdelse til Cultusministeren bliver jo hans Sag. Maaskee det dog var rettest, udtrykkeligt at sætte, at det var Justitsministeriet. — Hvad angaaer det til § 5 stillede Endringsforslag, da har vel Udvalget ikke optaget det, men man har ved fornyet Overveielse, ligesom ogsaa tidligere, følt sig meget tiltalt deraf. Det er aabenbart, at det vil være correctest, at man tiltræder dette, og ikke forlanger den Attest, som af Udvalgets Majoritet er forlangt. Narfagen, hvorfor Udvalgets Majoritet dog ikke har

troet at kunne tiltræde det, var den, at man iøvrigt af de samme Personer, nemlig af blandede Egtestaber, naar de vilde vies af en Præst, vilde fordre en Attest for, at de vare gaaede til Alters. For min Person vil jeg imidlertid bemærke, at jeg agter at stemme for det, og jeg troer forøvrigt ogsaa, at flere Andre af Udvalgets Medlemmer vilde være meget tilbøjelige til at stemme for det.

Sttesen: Jeg antager, at, siden den høitæredede Cultusminister har tiltraadt dette Forslag (Flere Stemmer: det er Ordføreren, der har tiltraadt det), og den ærede Ordfører ikke har havt Noget imod det, saa behøver jeg ikke at tale Meget om det. Det er naturligviis ikke min Mening, at det alene skulde være upassende at fordre denne Attest, hvor der er Spørgsmaal om Jøder, som jo ogsaa høre til de „anerkjendte Troessamfund“, men jeg har antaget, at i Almindelighed, naar en borgerlig Vielse foregik, saa skulde den være udelukkende borgerlig, og ikke have noget med det Kirkelige at bestille. Det er derfor, at jeg har anseet det for urigtigt at blive ved at holde paa en Attest om, at Vedkommende havde nydt Alters Sacramente. — Iøvrigt skal jeg ikke videre udtale mig, da jeg haaber, at Forslaget nu vil vinde Thingets Bifald.

Cultusministeren: Den ærede Taler har ganske Ret, skjøndt der syntes her i Salen at være nogen Tvivl derom, naar han sagde, at jeg har tiltraadt det af ham stillede Endringsforslag. Jeg har udtalt her i Thinget i en af de foregaaende Dage (Flere Stemmer: Ja!) at jeg ganske billigede det. Forslagets Antagelse maa iøvrigt bewirke en lille Redactionsforandring, naar Mellemsetningen, „der ei hører til et anerkjendt Troessamfund“ gaar ud; men i Realiteten tiltræder jeg ganske Forslaget, og netop af den af den ærede Forslagsstiller udtalte Grund, at til den borgerlige Charakter, som Handlingen har, passer en Attest, som den omhandlede, aldeles ikke.